

ลัทธิที่พี่น้องวัดเซนต์หลุยส์

พี่น้องที่รัก พระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญมาระโก (มก 9:38-48) มีหลากหลายประเด็นที่ท้าทายความเข้าใจของเราเกี่ยวกับความเชื่อ มุมมองต่อกลุ่มคน (ที่ไม่ใช่พวกเดียวกันกับเรา) และความรับผิดชอบทางศีลธรรมทั้งในส่วนของตนเองและผู้อื่น พร้อมทั้งเชิญชวนเราให้เปิดรับการทำงานของพระเจ้าในคนทุกคน รับรู้ถึงความสำคัญของการกระทำของเรา ตระหนักถึงความร้ายแรงของบาป และมุ่งมั่นอย่างเด็ดขาดในการทำความดี ที่สำคัญ ยังเตือนเราให้ตระหนักด้วยว่า การเดินทางแห่งความเชื่อไปสู่ชีวิตนิรันดร์นั้น ไม่ใช่เพียงเรื่องส่วนตัว แต่ยังเป็นเรื่องของการร่วมมือที่มาจากกรกขย่ง ให้เกียรติกันและกัน ช่วยเหลือกันให้เดินไปในหนทางของพระเจ้าด้วย

ข้อคิดประการแรก จงกระทำภารกิจของพระเจ้าด้วยหัวใจที่เปิดกว้าง

“พระอาจารย์เจ้าข้า เราได้เห็นคนคนหนึ่งขับไล่ปีศาจเดชะพระนามของพระองค์ เราจึงพยายามห้ามปรามไว้ เพราะเขาไม่ใช่พวกเดียวกับเรา” พระเยซูเจ้าตรัสตอบว่า “อย่าห้ามเขาเลย ไม่มีใครทำอัศจรรย์ในนามของเรา แล้วต่อมาจะว่าร้ายเราได้ ผู้ใดไม่ต่อต้านเรา ก็เป็นฝ่ายเรา”

ขอหันแสดงความกังวลใจเกี่ยวกับคนคนหนึ่งที่อยู่นอกกลุ่ม ซึ่งขับไล่ปีศาจ กระทำอัศจรรย์ในนามของพระเยซู **“เพราะเขาไม่ใช่พวกเดียวกับเรา”** แต่คำตอบของพระเยซู ทำให้เราแน่ใจได้ว่า ใครก็ตามที่ไม่ต่อต้านพระองค์ แต่เลือกกระทำกิจการดีในนามของพระองค์ ก็คือคนของพระองค์ คือฝ่ายเดียวกันกับพระองค์ด้วย พี่น้องครับ พระเจ้ามอบภารกิจไว้ในมือของเราก็จริง แต่ทรงปรารถนาให้เรายอมรับความดีจากผู้อื่น แม้พวกเขาจะไม่ใช่พวกเดียวกับเรา ถึงกระนั้น เราก็ควรเห็นคุณค่าในความดีที่เกิดขึ้นจากผู้อื่น และนี่คือเป็นเครื่องหมายแสดงให้เห็นถึงจิตวิญญาณของการยอมรับกัน และการร่วมมือกันอย่างแท้จริงในภารกิจที่สูงกว่า แทนที่จะเป็นการจำกัดกันให้พ้นทางเพียง **“เพราะเขาไม่ใช่พวกเดียวกับเรา”**

ประการที่สอง การกระทำเพียงเล็กน้อยนับว่ามีค่าอันันต์

พระเยซูเจ้าตรัสว่า **“ผู้ใดให้น้ำดื่มเพียงแก้วหนึ่งเพราะท่านเป็นคนของพระคริสตเจ้า เรามอบความจริงกับท่านว่า เขาจะได้บำเหน็จรางวัลอย่างแน่นอน”**

พระเยซูเน้นย้ำกับเราถึงสิ่งเล็กๆ ที่หากเราตั้งใจทำด้วยความรัก ทำด้วยความปรารถนาดี สิ่งเล็กๆ เหล่านั้นล้วนมีความสำคัญในสายพระเนตรของพระเจ้า พระองค์ย้าให้เราทำ **“สิ่งเล็กน้อย”** ด้วยความรักแก่ทุกคน จริงไหม ที่บ่อยครั้งทั้งโง่รู้ตัวหรือไม่รู้ตัว เรามักจะมุ่งมั่นปรารถนากระทำการใหญ่โต เพื่อให้ผลเป็นที่ประจักษ์แก่สายตาของผู้อื่นเพราะต้องการการยกย่องชมเชย แต่วันนี้ พอขอช้าว่า!!! ทรงร้องขอให้เราทำ **“เพียงสิ่งเล็กน้อยเท่านั้น”** ทรงให้ตัวอย่างง่ายๆ ว่า น้ำดื่มเพียงแก้วหนึ่งที่เรานำให้กับคนของพระคริสต์ เราจะได้รับบำเหน็จรางวัลอย่างแน่นอน นี่คือนิยามของพระเจ้าเมื่อเราทำสิ่งดีกับคนของ

พระองค์ และจะยังมีค่าเพียงใดหากเรากระทำกับคน “ที่ไม่ใช่พวกเดียวกันกับเรา” ด้วยความรัก และให้ด้วยใจยินดี แม้จะเป็นสิ่งเล็กน้อยในชีวิตประจำวัน พระเจ้าจะไม่ทรงมอบสวรรค์เป็นรางวัลให้กับเราหรอกหรือ? พี่น้องครับ หากเราปรารถนาดีแม้แต่กับคนที่ไม่ใช่พวกเดียวกันกับเรา เรากำลังดำเนินชีวิตและกระทำตนให้มีส่วนในงานของพระเจ้าที่พร้อมให้บริการสำหรับคนทุกคน และนั่นคือพระประสงค์ของพระเจ้าด้วย อย่าลืม ว่าพระองค์มาเพื่อเราคนบาป

ประการที่สาม การนำผู้อื่นไปสู่บาปเป็นเรื่องที่ร้ายแรง

“ผู้ใดเป็นเหตุให้คนธรรมดาๆ ที่มีความเชื่อเหล่านี้ทำบาป ถ้าเขาจะถูกผูกคอตายหिनไม่ถ่วงในทะเลก็ยิ่งดีกว่ากระทำการดังกล่าว”

พระเยซูเตือนเรา หากเราเป็นต้นเหตุนำผู้อื่นไปสู่บาป การทำให้คนอื่นสะดุดในความเชื่อเป็นเรื่องที่ร้ายแรง ทรงตรัสว่า “ถ้าเขาจะถูกผูกคอตายหिनไม่ถ่วงในทะเลก็ยิ่งดีกว่ากระทำการดังกล่าว” หรือกล่าวอย่างตรงได้ว่า ถ้าท่านเป็นเหตุให้ **“คนธรรมดาๆ ที่มีความเชื่อ”** ทำบาปผิด ตายไปชะงัดดีกว่า พระองค์ทรงต้องการกระตุ้นเตือนใจเราด้วยถ้อยคำที่แรงและตรงไปตรงมา ทรงปรารถนาให้เราตระหนักมากๆ ถึงผลจากการกระทำของเรา ก่อนที่จะทำอะไรๆ ลงไป และย้ำชัดด้วยว่าหากเราเป็นเหตุนำผู้อื่นไปสู่บาป เราก็มีส่วนที่ต้องรับผิดชอบต่อมโนธรรมและการกระทำของผู้อื่นด้วย ดังนั้น หน้าที่ของเราคือ การเป็นมโนธรรมที่ถูกต้องเที่ยงตรง ไม่ใช่เป็นเหตุให้ผู้อื่นตกในบาป

ประการที่สี่ มุ่งมั่นและเด็ดขาดต่อการทำความดี

“ถ้ามือข้างหนึ่งของท่านเป็นเหตุให้ท่านทำบาป จงตัดมันทิ้งเสีย ท่านจะเข้าสู่ชีวิตนิรันดร โดยมีมือข้างเดียว ยังดีกว่ามีมือทั้งสองข้างแต่ต้องตกนรกในไฟที่ไม่รู้ดับ ถ้าเท้าข้างหนึ่งของท่านเป็นเหตุให้ท่านทำบาป จงตัดมันทิ้งเสีย ท่านจะเข้าสู่ชีวิตนิรันดร โดยมีเท้าข้างเดียว ยังดีกว่ามีเท้าทั้งสองข้างแต่ถูกโยนลงนรก ถ้าตาข้างหนึ่งของท่านเป็นเหตุให้ท่านทำบาป จงควักมันออกเสีย ท่านจะเข้าสู่พระอาณาจักรของพระเจ้า โดยมีตาข้างเดียว ยังดีกว่ามีตาทั้งสองข้างแต่ต้องถูกโยนลงนรก”

การที่พระเยซูเรียกร้องให้ **“ตัด”** สิ่งที่น่าไปสู่ความบาปผิดออกจากชีวิต อุปมานี้แสดงถึงความจริงจังของการเดินทางฝ่ายจิตวิญญาณ หากมือข้างหนึ่งของเราเป็นเหตุให้เรากระทำผิดบาป เท้าข้างหนึ่งของเราเป็นเหตุพาเราไปในทางแห่งความบาป และตาข้างหนึ่งของเราเป็นเหตุให้เรามองเห็นกงจักรเป็นดอกบัว เห็นผิดเป็นชอบ รวมถึงตาที่เรามิ เรามองเห็นแต่กลับไม่ใส่ใจ ตาของเรามองข้ามคนเล็กน้อยที่ต้องการความช่วยเหลือ จนละเลยการทำกิจการที่ดีงามแก่พวกเขา ทรงแนะนำให้เรา **“ควักทิ้ง”** เราจะมีมือเท้า ตาสองข้างไปทำไม ร่างกายของเราจะครบสมบูรณ์ไปทำไม หากเรามีครบทุกอย่างแต่กลับไม่ได้นำพาชีวิตไปในทางที่ถูกต้อง ไม่ได้ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อผู้อื่น เราอาจเหลือแค่บางส่วนแต่เป็นส่วนที่ดีและ

สร้างเสริม ยังดีกว่ามีครบหมดแต่กลับต้องถูกโยนลงนรก พี่น้องที่รัก พระเจ้าทรงต้องการทำทนายเราให้ตรวจสอบชีวิตของเราอยู่ตลอดเวลา และตัดสินใจอย่างเด็ดขาดเสมอเมื่อพบสิ่งที่เป็นอันตรายต่อความเชื่อ

ประการสุดท้าย สวรรค์ คือ อาณาจักรของพระเจ้า นรก คือ ที่ซึ่งหนอนไม่รู้ตาย ไฟไม่รู้ดับ

พระเยซูเจ้าทรงเชิญชวนให้เรามองชีวิตนิรันดรว่าเป็นผลที่ตามมาจากการเลือกของเรา พร้อมทั้งกระตุ้นเราให้ลำดับความสำคัญในชีวิตและตระหนักถึงค่านิยมทางจิตวิญญาณที่มีความสำคัญว่าความสุขฝ่ายกาย ชีวิตนิรันดรของเราจะเป็นรางวัลหรือการลงโทษ ก็ขึ้นอยู่กับทางเลือกในทุกๆ วินาที ทุกๆ ขณะของชีวิตเรา ดังนั้น เราจึงต้องพิจารณาการกระทำของเราอยู่เสมอว่าสอดคล้องกับเป้าหมายสุดท้ายของเราหรือไม่ หากเรามุ่งมั่นที่จะไขว่คว้าพระอาณาจักรของพระเจ้า เราจึงเลือกกระทำกิจการดีเพื่อเสริมความงามให้จิตวิญญาณของเรา พร้อมทั้งจะเข้าอยู่ในอาณาจักรของพระเจ้า แต่หากเราปล่อยตัวปล่อยใจ ไปกับวัตถุที่ทำให้ความสะดวกสบายหรือความสุขทางกายที่ไม่ยั่งยืน จนลืมคิดถึงความคิดและจิตวิญญาณให้ตั้งมั่นอยู่ในสติและศีลธรรม สิ่งที่เราสะสมมาทั้งหมดนั้นอาจไม่มีค่าเมื่อถึงเวลาที่ต้องรับผิดชอบต่อการกระทำของตน ดังเช่นบทจดหมายนักบุญยากอบอัครสาวกในบทอ่านที่สองวันนี้ที่เขียนเตือนใจ **“ผู้มั่งมี”** ให้ตระหนักถึงความชั่วร้ายที่มาพร้อมกับ**ความร่ำรวย** การกระทำของผู้มั่งมีที่คดโกงและไม่จ่ายค่าจ้างให้กับกรรมกร เป็นการขาดความรับผิดชอบและความเห็นอกเห็นใจต่อผู้อื่น การใช้ทรัพย์สินสมบัติในทางที่ไม่ถูกต้อง การใช้ชีวิตอย่างหรูหรา ฟุ่มเฟือย กินเลี้ยงกันอย่างสนุกสนาน เป็นการบำรุงบำเรอจิตใจไว้รอวันประหาร รวมถึงการใช้อำนาจตัดสินใจลงโทษและฆ่าผู้ชอบธรรม ทั้งหมดทั้งหมดเหล่านี้จะกลับกลายเป็นพยานปรักปรำเขาประจักษ์ไฟที่สะสมไว้ซึ่งก็คือผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นในวันสุดท้าย (เทียบ ยก. 5:1-6)

พี่น้องที่รัก อย่าลืมว่า พระเจ้าทรงใส่พระทัยเสมอต่อผู้ทนทุกข์ พระเนตรของพระองค์ทรงเห็นและพระกรรมของพระองค์ได้ยื่นเสียงร้องของผู้ถูกเอารัดเอาเปรียบอย่างแจ่มชัดเสมอ จงใช้ชีวิตอย่างมีสติและมีชีวิตที่ถูกต้อง เพราะชีวิตนิรันดรมีค่าสูงกว่าความสะดวกสบายหรือสิ่งที่มีในชีวิตนี้มากมายนัก **จงเลือกที่จะเข้าหาความดีแม้ต้องเสียสละความสุขส่วนตัวบ้าง** ถิ่นนับว่าเป็นทางเลือกที่ถูกต้อง ขอให้เราสำรวจความเชื่อและการกระทำของเราอยู่เสมอ เพื่อให้ชีวิตของเราเป็นไปตามพระประสงค์ของพระเจ้าอย่างแท้จริง

ขอพระเจ้าทรงอวยพระพร

คุณพ่อวิทวัฒน์ แก้วแหวน